

СЫНІ НА ВДОВИЦАТА.

§. 5.

Апекидаз, като пріе крещеніето и пригзрна възра-
та Хрістова, не сѣ показа тѣтакси на свѣщенни-
цыте Исидины, чи сѣ є покрестиль; зашто бѣше
сѣ наговорилъ сѣ Олинта, да открие предъ сич-
кіа народъ въ собраніето лѣкавыте тайны на тыѣ
свѣщенницы, сѣ които они держаха свѣта въ за-
вѣжданіе, и хитрость та, сѣ коато Кѣмира Иси-
динъ пророкѣаше, и сичкіа оскверненъ животъ на
слѣжителите нейны; да строши Кѣмира отъ те-
мела, и да възвове истиннаго Бога. И тако во вто-
рыѣ вечеръ послѣ крещеніето бѣше сѣ викалъ Апе-
кидаз Олинтѣ, да сѣ срѣшнатъ въ єдно мѣсто
самовито, за да тѣратъ въ работа тыѣ нѣща за
въ дрѹгіа денъ спорадъ голѣмыѣ и смѣлыѣ тѣ-
хенъ планъ (мысалъ).

Апекидаз премина тоѣ денъ въ безпокойство и
въ мысале, въ самовитыте расходи око̀ло Града.
Глазцето захождаше, и той сѣ запрѣ близо до
рѣката Гарна. Града сѣ видѣше по нѣкой пѣтъ
презъ рѣткость та на дрѣвіѣта бѣлъ и свѣтливъ;